

кой го дърпа за ржкава. Отвори очи: Кара-Кольо, изправенъ до него, му кимаше съ очи:

— Ела-самъ!

Янко скочи.

Тритъ кукли се бѣха събрали на съвещание. Кара-Кольо, ядосанъ, издума:

— Не съмъ съгласенъ, не съмъ съгласенъ — и туй то!

— Ама какво, бе, бай Кольо? — уплашено попита Тодоръ.

— Не съмъ съгласенъ, разбирашъ ли, стариятъ да ходи съ скжсана антерия, пѣкъ ние да се перимъ, като пауни. Срамота!

— Право, право, бай Кольо, — рече Тодоръ.

— Имате право, господинъ Кольо — потвърди и Кера.

— Слушай! — рече Кара-Кольо на Янка. — Тая работа тѣй не може. Тазъ нощъ трѣбва да измислимъ нѣщо! Или иначе — ей калѣчката... Туй за туй ще стане!...

Янко се уплаши.

— Казвай, Кара-Кольо!